

รูปแบบบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข แบบมีส่วนร่วม

A Model of White School Management for Non-drug and Trafficking Participative

กัญญารัตน์ นามวิเศษ

Kanyarat Namviset

โรงเรียนบ้านหนองดู่ตอนเปื่อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2
Bannongdoodonpuy School at Khon Kaen Primary Educational Service Area Office 2
E-mail: kanyarat._@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สังเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม 2) การพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม 3) ทดลองใช้คู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม และ 4) เผยแพร่คู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม กลุ่มเป้าหมาย เป็นผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองดู่ตอนเปื่อย ภาควิชาเครือข่าย และคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 138 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ คู่มือ แบบประเมิน แบบวัดทัศนคติ และแบบสอบถามการยอมรับคู่มือ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม มีองค์ประกอบ 7 ส่วน ได้แก่ นโยบายภาครัฐ กระบวนการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาว หลักการทฤษฎีกรอบสถานศึกษาสีขาว ตัวชี้วัดความสำเร็จ ผู้มีส่วนร่วม และปัจจัยสู่ความสำเร็จ โดยใช้กระบวนการ 4 ขั้น คือ ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติ ขั้นตรวจสอบ และขั้นสะท้อนผล ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมของรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด 2) คู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาว มีองค์ประกอบ 7 ตอน ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมของคู่มืออยู่ในระดับมากที่สุด 3) ทัศนคติด้านการรู้ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด ทัศนคติด้านการปฏิบัติตามการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการประเมินห้องเรียนสีขาวอยู่ในระดับมากที่สุด 4) การยอมรับคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, สถานศึกษาสีขาว, ยาเสพติดและอบายมุข, การมีส่วนร่วม

Abstract

This research aimed 1) to synthesize models of participatory management for white schools without drugs, addictive substances, and gambling 2) to develop a handbook on participatory management for white schools without drugs, addictive substances and gambling, 3) to tryout the handbook on participatory management for white schools, and 4) to promote the handbook. The target population was one hundred and thirty eight participants consisting of teachers, educational personnel and students at Ban Nong Du Don Puay School, members of the networks, and school council. The instrument was an assessment form, an attitude test, and a

questionnaire on acceptance of the handbook. The statistics used were the percentage, mean, and standard deviation.

The research results showed that 1) the model of the participatory management for the white school consisted of seven components: policies, a process of white school management, concepts and theories, framework, indicators, participants and factors for the achievement. The process of white school management consisted of four steps: planning, implementing, monitoring and reflection. 2) The average appropriateness of the handbook assessed by the experts was at the highest level. 3) The overall opinion of the research participants toward the model of the participatory management as at the highest level. The overall attitude of the participants toward the participatory management for the white school was at the highest level. The overall white school project and the white classroom project assessed by the experts was at the highest level. The overall acceptance of the participants of the handbook on the participatory management for white school was at the highest level.

Keyword: Management, White School, Drugs, Addictive Substances and Gambling, Participation

บทนำ

ยาเสพติดและอบายมุขกำลังเป็นปัญหาสำคัญของทุกประเทศ ก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมที่กระทบต่อทุกด้าน เป็นปัญหาสำคัญในการพัฒนาประเทศได้แพร่ระบาดเข้าสู่กลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งถือเป็นอนาคตของชาติ ยาเสพติดในสถานศึกษาจึงแพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว รุนแรงมากขึ้น [1] สภาพสังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตเกิดความซับซ้อนมากขึ้น ปัญหายาเสพติดจึงแพร่กระจายเข้าสู่ชุมชนอย่างรวดเร็ว เป็นเรื่องยากที่จะปราบปรามให้หมดสิ้นไป กลุ่มผู้เสพส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น เนื่องจากขาดหลักคิดถึงโทษภัยของยาเสพติด ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมในกลุ่มวัยรุ่นนอกสถานศึกษา กลุ่มผู้ใช้แรงงาน หรือแม้แต่ กลุ่มวัยรุ่นในสถานศึกษา [2] ทำให้รัฐบาลได้กำหนดเป็นวาระแห่งชาติ โดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อหาทางป้องกันและแก้ปัญหาาร่วมกัน คือ นโยบาย 7 แผน 4 ปรับ 3 หลัก 6 เร่ง 4 ต้อง 2 ไม่

จากนโยบายดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้การดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2559 เป็นการทำงานที่มีความต่อเนื่อง เข้มแข็ง และยั่งยืน ตามนโยบายรัฐบาลจึงกำหนดแนวทางให้หน่วยงานและสถานศึกษาดำเนินงานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา โดยดำเนินโครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติด ให้เป็นสถานศึกษาที่ปลอดยาเสพติดทุกชนิด ภายใต้แผนปฏิบัติการตามแนวทาง 5 มาตรการ โดยมีกลยุทธ์ 4 ต้อง 2 ไม่ คือ ต้องมียุทธศาสตร์ ต้องมีแผนงานยาเสพติด ต้องมีระบบงานรองรับยุทธศาสตร์ ต้องมีเครือข่ายการทำงาน ไม่ปกปิดข้อมูล และไม่ไถ่ให้นักเรียนนักศึกษา ออกจากระบบการศึกษา อันจะนำไปก่อเกิดปัญหาสังคม ทั้งนี้ให้การทำงานอยู่ภายใต้กรอบความคิดสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข [2] ผลการดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ผ่านมา ไม่สามารถแก้ไขได้โดยองค์กรของรัฐเพียงอย่างเดียว การดำเนินการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลต้องนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขปัญห [3] การดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไม่ใช่งานที่ของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งโดยเฉพาะ ทุกส่วนราชการและภาคเอกชนโดยประชาชนทุกหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด ต้องผนึกกำลังกันร่วมต่อต้านยาเสพติด ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและอบายมุขในสถานศึกษาเป็นไปตามนโยบายของ

กระทรวงศึกษาธิการ ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ต้องเริ่มจากสถานศึกษาทั้งด้านนโยบายและการปฏิบัติ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

โรงเรียนบ้านหนองคูตอนเปือย เป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 เปิดสอนระดับปฐมวัย และระดับชั้นประถมศึกษา เป็นพื้นที่สีแดงที่ทางราชการดูแลเป็นพิเศษเป็นสภาพชุมชนที่มีความเสี่ยงในด้านยาเสพติดและอบายมุข จึงทำให้เกิดความเสี่ยงต่อนักเรียนและเยาวชน ทางโรงเรียนเห็นสภาพปัญหาและความเสี่ยงดังกล่าว จึงได้ดำเนินโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขอย่างต่อเนื่อง ร่วมกับ อบต.ป่าปอ ทหาร โรงพยาบาล ผู้นำชุมชน ทำความร่วมมือป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและอบายมุข เสริมสร้างความเข้มแข็งให้เป็นสถานศึกษาปลอดยาเสพติดและอบายมุข

จากนโยบายภาครัฐ โครงการโรงเรียนสีขาว และปัญหายาเสพติดและอบายมุขดังกล่าว จึงนำมาสู่กรอบแนวคิดของผู้วิจัยซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม เพื่อแก้ปัญหานักเรียนที่มีปัญหาได้รับความช่วยเหลือได้รับคำปรึกษา แนะนำ รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ หลีกเลี่ยงป้องกันจากสารเสพติด พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ สามารถบริหารจัดการในห้องเรียนให้ผู้เรียนปลอดสารเสพติดและพฤติกรรมเสี่ยง โรงเรียนจึงได้กำหนดนโยบายดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและอบายมุขให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน สอดคล้องกับนโยบายภาครัฐต่อไป

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.1 เพื่อสังเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม
- 1.2 เพื่อการพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม
- 1.3 เพื่อทดลองใช้คู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม
- 1.4 เพื่อเผยแพร่คู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข คือ นโยบายสถานศึกษาที่ปลอดยาเสพติดและปัจจัยเสี่ยงทุกชนิด มีการดำเนินงานตามนโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย มาตรฐานด้านการป้องกัน มาตรฐานด้านการค้นหา มาตรฐานด้านการรักษา มาตรฐานด้านการเฝ้าระวัง และมาตรฐานด้านการบริหารจัดการ [4]

การบริหารจัดการ คือ การใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการนำเอาทรัพยากรการบริหารมาประกอบการตามกระบวนการบริหารให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ปัจจัยในการบริหารโดยทั่วไปจะมีปัจจัยพื้นฐาน 4 ประการ หรือ เรียกว่า ทรัพยากรการบริหาร (Administration resources) คือ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management) หรือ เรียกสั้นๆ ว่า 4 M ปัจจัยทั้ง 4 ประการ นับว่าเป็นปัจจัยพื้นฐาน ทั้งนี้เพราะว่าการบริหารทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นของรัฐ หรือเอกชนก็ตาม จำเป็นต้องอาศัย คน เงิน วัสดุ และการจัดการองค์การ [5]

การมีส่วนร่วมเป็นแนวทางที่เปิดโอกาสให้ชุมชนในพื้นที่นั้น ๆ สามารถเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องที่มีผลกระทบร่วมกันเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามที่ต้องการ โดยมีการจัดการ การควบคุม การใช้และการกระจายทรัพยากรซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยการผลิต เพื่อประโยชน์ในการดำเนินชีวิตทางเศรษฐกิจ และสังคมตามความจำเป็น [6]

วงจรคุณภาพ PDCA คือ วงจรที่พัฒนามาจากวงจรที่คิดค้นโดยอัลเทอร์ ชิวฮาร์ต (Walter Shewhart) ผู้บุกเบิกการใช้สถิติสำหรับวงการอุตสาหกรรม เป็นเครื่องมือสำหรับการปรับปรุงกระบวนการทำงานของพนักงาน

ภายในโรงงานให้ดียิ่งขึ้น และช่วยค้นหาปัญหาอุปสรรคในแต่ละขั้นตอนการผลิตโดยพนักงานเอง จนวงจรนี้เป็นที่รู้จักกันในอีกชื่อว่า “วงจรเต็มมิ่ง” ต่อมาพบว่า แนวคิดในการใช้วงจร PDCA สามารถนำมาใช้ได้กับทุกกิจกรรม วงจรคุณภาพ PDCA ประกอบด้วย วางแผน (Plan) ปฏิบัติตามแผน (DO) ตรวจสอบ (Check) และปรับปรุงดำเนินการให้เหมาะสมตามผลการประเมิน (Action) [7]

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

1.1 ผู้เชี่ยวชาญ สำหรับการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือ จำนวน 5 คน เป็นผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน ศึกษานิเทศก์ 2 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษา 2 คน โดยเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกในสาขาด้านการศึกษา หรือเป็นครูที่มีวิทยฐานะเชี่ยวชาญขึ้นไป

1.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านหนองคูตอนเปือย จำนวน 11 คน ภาศิเครือข่าย จำนวน 4 คน นักเรียน จำนวน 114 คน คณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 9 คน รวมทั้งสิ้น 138 คน สำหรับทดลองใช้คู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

1.3 ผู้อำนวยการสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำนวน 50 คน สำหรับการศึกษายอมรับคู่มือ

2. เครื่องมือการวิจัย

2.1 แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

2.2 แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

2.3 แบบวัดทัศนคติที่มีต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

2.4 แบบประเมินห้องเรียนสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขจากสำนักส่งเสริมกิจการการศึกษาสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

2.5 แบบสอบถามการยอมรับคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ประกอบด้วย 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 สังเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

ระยะที่ 2 พัฒนาคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

ระยะที่ 3 ทดลองใช้คู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

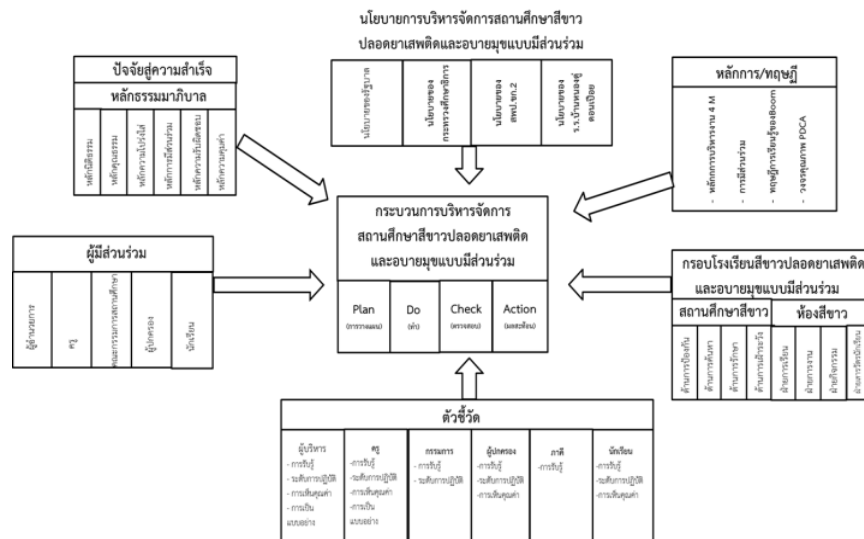
ระยะที่ 4 ศึกษาผลการเผยแพร่คู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการสังเคราะห์รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม
ผู้วิจัยดำเนินการสังเคราะห์รูปแบบโดยนำข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสำรวจบริบท และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นแนวทางในการสังเคราะห์รูปแบบ จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ ดังนี้

ภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

จากภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม มีองค์ประกอบ 7 ส่วน ได้แก่ นโยบายการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม กระบวนการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม หลักการทฤษฎี กรอบสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม ตัวชี้วัดความสำเร็จ ผู้มีส่วนร่วม และปัจจัยสู่ความสำเร็จ หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการออกแบบกระบวนการดำเนินการ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการวางแผน ขั้นปฏิบัติ ขั้นตรวจสอบ และขั้นสะท้อนผล โดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหารโรงเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ภาครีเครือข่าย และนักเรียน

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ

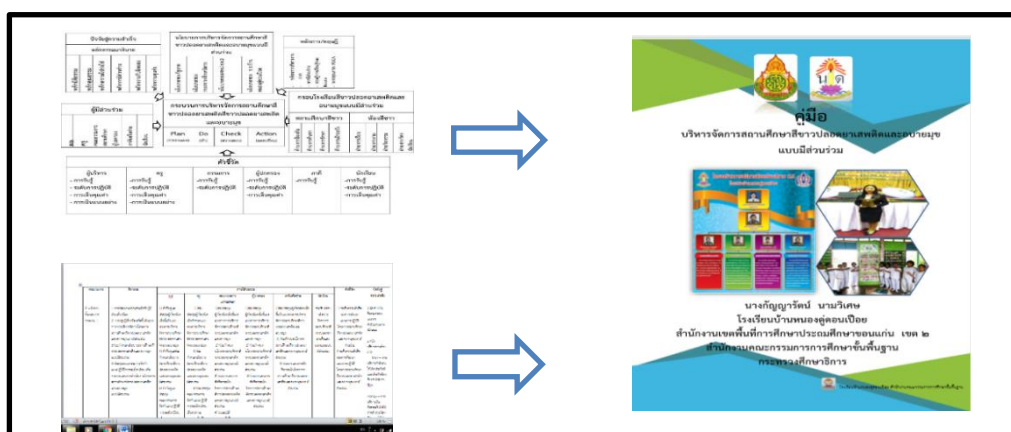
รายการ	$\bar{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการวางแผน (Plan)			
1.1 ความเหมาะสมของกิจกรรม	4.51	0.50	มากที่สุด
1.2 ความเหมาะสมของบทบาทของผู้มีส่วนร่วม	4.45	0.55	มาก
1.3 ความเหมาะสมของตัวชี้วัด	4.47	0.53	มาก
1.4 ความเหมาะสมของปัจจัยสู่ความสำเร็จ	4.60	0.46	มากที่สุด
รวม	4.51	0.51	มากที่สุด
2. ด้านการดำเนินงานตามแผน (Do)			
2.1 ความเหมาะสมของกิจกรรม	4.47	0.52	มาก
2.2 ความเหมาะสมของบทบาทของผู้มีส่วนร่วม	4.48	0.53	มาก

รายการ	$\bar{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น
2.3 ความเหมาะสมของตัวชี้วัด	4.52	0.51	มากที่สุด
2.4 ความเหมาะสมของปัจจัยสู่ความสำเร็จ	4.60	0.45	มากที่สุด
รวม	4.52	0.50	มากที่สุด
3. ด้านการตรวจสอบ (Check)			
3.1 ความเหมาะสมของกิจกรรม	4.51	0.51	มากที่สุด
3.2 ความเหมาะสมของบทบาทของผู้มีส่วนร่วม	4.53	0.51	มากที่สุด
3.3 ความเหมาะสมของตัวชี้วัด	4.52	0.50	มากที่สุด
3.4 ความเหมาะสมของปัจจัยสู่ความสำเร็จ	4.50	0.58	มากที่สุด
รวม	4.52	0.53	มากที่สุด
4. ด้านการปรับปรุงแก้ไข (Action)			
4.1 ความเหมาะสมของกิจกรรม	4.40	0.54	มาก
4.2 ความเหมาะสมของบทบาทของผู้มีส่วนร่วม	4.62	0.46	มากที่สุด
4.3 ความเหมาะสมของตัวชี้วัด	4.42	0.54	มาก
4.4 ความเหมาะสมของปัจจัยสู่ความสำเร็จ	4.90	0.25	มากที่สุด
รวม	4.59	0.45	มากที่สุด
โดยรวม	4.54	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม ตามรูปแบบที่สังเคราะห์ขึ้นเป็นแนวทางในการพัฒนา จากนั้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ ดังนี้

ภาพที่ 2 คู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

จากภาพที่ 2 คู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม มีองค์ประกอบ 7 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 นโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตอนที่ 2 รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม ตอนที่ 3 ด้านการวางแผน (Planning) ตอนที่ 4 ด้านการปฏิบัติตามแผน (DO) ตอนที่ 5 ด้านการตรวจสอบ (Check) ตอนที่ 6 ด้านการปรับปรุง (Action) และตอนที่ 7 มาตรการสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือ

รายการ	$\bar{X}$	SD.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านภาพรวมของคู่มือ	4.51	0.50	มากที่สุด
2. ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข	4.54	0.50	มากที่สุด
3. ด้านการวางแผน	4.45	0.56	มาก
4. ด้านการดำเนินการตามแผน	4.40	0.53	มาก
5. ด้านตรวจสอบ	4.60	0.47	มากที่สุด
6. ด้านการปรับปรุงแก้ไข	4.65	0.40	มากที่สุด
7. ด้านมาตรการในการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม	4.60	0.52	มากที่สุด
โดยรวม	4.54	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมของคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการปรับปรุงแก้ไข ด้านตรวจสอบ ด้านมาตรการในการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข ด้านภาพรวมของคู่มือ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการวางแผน และด้านการดำเนินการตามแผน ตามลำดับ

3. ผลการทดลองใช้คู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้คู่มือที่พัฒนาขึ้น ตามกระบวนการ PDCA กับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 138 คน ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 11 คน ภาศิเครือข่าย จำนวน 4 คน นักเรียน จำนวน 114 คน และคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 9 คน จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูล นำมาสรุปผล ดังนี้

3.1 ผลการวัดทัศนคติและการรับรู้ที่มีต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยดำเนินการวัดทัศนคติและการรับรู้ที่มีต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยใช้แบบวัดทัศนคติที่พัฒนาขึ้นกับผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ภาศิเครือข่าย และนักเรียน ดังนี้

ตารางที่ 3 ทัศนคติและการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา

รายการ	การรับรู้			การปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	SD.	ความหมาย	$\bar{X}$	SD.	ความหมาย
1. ด้านกรอบนโยบาย/โครงการ	4.88	0.43	มากที่สุด	4.86	0.52	มากที่สุด
2. ด้านมาตรการผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (ผู้บริหารสถานศึกษา)	4.65	0.45	มากที่สุด	4.65	0.53	มากที่สุด
3. ด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี	4.73	0.46	มากที่สุด	4.72	0.43	มากที่สุด
โดยรวม	4.75	0.45	มากที่สุด	4.74	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ทศนคติและการรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ทศนคติด้านการรับรู้ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และทศนคติด้านการปฏิบัติตามการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4 ทศนคติและการรับรู้ของครู

รายการ	การรับรู้			การปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	SD.	ความหมาย	$\bar{X}$	SD.	ความหมาย
1. ด้านกรอบนโยบาย/โครงการ	4.90	0.22	มากที่สุด	4.90	0.34	มากที่สุด
2. ด้านมาตรการผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (ครู)	4.68	0.51	มากที่สุด	4.68	0.48	มากที่สุด
โดยรวม	4.79	0.37	มากที่สุด	4.79	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 ทศนคติและการรับรู้ของครู พบว่า ทศนคติด้านการรับรู้ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และทศนคติด้านการปฏิบัติตามการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 5 ทศนคติและการรับรู้ของกรรมการสถานศึกษา

รายการ	การรับรู้			การปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	SD.	ความหมาย	$\bar{X}$	SD.	ความหมาย
1. ด้านกรอบนโยบาย/โครงการ	4.45	0.51	มาก	4.39	0.51	มาก
2. ด้านมาตรการผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (กรรมการสถานศึกษา)	4.58	0.46	มากที่สุด	4.60	0.45	มากที่สุด
3. ด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี	4.89	0.33	มากที่สุด	4.60	0.66	มากที่สุด
โดยรวม	4.64	0.43	มากที่สุด	4.53	0.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 ทศนคติและการรับรู้ของกรรมการสถานศึกษา พบว่า ทศนคติด้านการรับรู้ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และทศนคติด้านการปฏิบัติตามการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 6 ทศนคติและการรับรู้ของผู้ปกครอง

รายการ	การรับรู้			การปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	SD.	ความหมาย	$\bar{X}$	SD.	ความหมาย
1. ด้านกรอบนโยบาย/โครงการ	4.90	0.28	มากที่สุด	4.89	0.27	มากที่สุด
2. ด้านมาตรการผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (ผู้ปกครอง)	4.67	0.45	มากที่สุด	4.65	0.45	มากที่สุด
โดยรวม	4.79	0.37	มากที่สุด	4.77	0.36	มากที่สุด

จากตารางที่ 6 ทศนคติและการรับรู้ของผู้ปกครอง พบว่า ทศนคติด้านการรับรู้ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และทศนคติด้านการปฏิบัติตามการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 7 ทศนคติและการรับรู้ของภาคีเครือข่าย

รายการ	การรับรู้			การปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	SD.	ความหมาย	$\bar{X}$	SD.	ความหมาย
1. ด้านกรอบนโยบาย/โครงการ	4.84	0.74	มากที่สุด	4.80	0.74	มากที่สุด
2. ด้านมาตรการผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (ภาคีเครือข่าย)	4.62	0.51	มากที่สุด	4.59	0.52	มากที่สุด
โดยรวม	4.73	0.63	มากที่สุด	4.70	0.63	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 ทศนคติและการรับรู้ของภาคีเครือข่าย พบว่า ทศนคติด้านการรับรู้ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยเสถียรและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และทศนคติด้านการปฏิบัติตามการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยเสถียรและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 8 ทศนคติและการรับรู้ของนักเรียน

รายการ	การรับรู้			การปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	SD.	ความหมาย	$\bar{X}$	SD.	ความหมาย
1. ด้านกรอบนโยบาย/โครงการ	4.84	0.36	มากที่สุด	4.79	0.39	มากที่สุด
2. ด้านมาตรการผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (นักเรียน)	4.46	0.50	มาก	4.48	0.50	มาก
โดยรวม	4.65	0.43	มากที่สุด	4.64	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 ทศนคติและการรับรู้ของนักเรียน พบว่า ทศนคติด้านการรับรู้ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยเสถียรและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และทศนคติด้านการปฏิบัติตามการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยเสถียรและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.2 ผลการประเมินสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยเสถียรและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยสรุปผลดำเนินการและนำเสนอต่อคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยเสถียรและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ดังนี้

ตารางที่ 9 ผลการประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยเสถียรและอบายมุข

รายการ	$\bar{X}$	SD.	ผลการประเมิน
1. ด้านการป้องกัน (60 คะแนน)	4.40	0.49	มาก
2. ด้านการค้นหา (10 คะแนน)	4.80	0.40	มากที่สุด
3. ด้านการรักษา (10 คะแนน)	4.60	0.49	มากที่สุด
4. ด้านการเฝ้าระวัง (10 คะแนน)	4.60	0.49	มากที่สุด
5. ด้านการบริหารจัดการ (10 คะแนน)	4.40	0.80	มาก
โดยรวม	4.56	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 ผลการประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยเสถียรและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เพื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการค้นหา

ด้านการรักษา ด้านการเฝ้าระวัง และมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการป้องกัน และด้านการบริหารจัดการ

ตารางที่ 10 ผลการประเมินห้องเรียนสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข

รายการ	$\bar{X}$	SD.	ผลการประเมิน
1. ด้านฝ่ายการเรียน (25 คะแนน)	4.40	0.49	มาก
2. ด้านฝ่ายการงาน (25 คะแนน)	4.80	0.40	มากที่สุด
3. ด้านฝ่ายสารวัตรนักเรียน (25 คะแนน)	4.60	0.49	มากที่สุด
4. ด้านฝ่ายกิจกรรมนักเรียน (25 คะแนน)	4.60	0.49	มากที่สุด
โดยรวม	4.60	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 ผลการประเมินห้องเรียนสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านฝ่ายการงาน ด้านฝ่ายสารวัตรนักเรียน ด้านฝ่ายกิจกรรมนักเรียน และมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก คือ ด้านฝ่ายการเรียน

4. ผลการเผยแพร่คู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยนำคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม พร้อมสรุปผลการทดลอง นำเสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำนวน 50 คน เพื่อสอบถามการยอมรับและนำไปใช้ตามตัวแบบการยอมรับและนำไปใช้ TAM ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ ด้านความง่ายในการใช้ และด้านความมีประโยชน์ ดังนี้

ตารางที่ 11 ผลการยอมรับคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม

รายการ	$\bar{X}$	SD.	ระดับการยอมรับ
1. ด้านความง่ายในการใช้			
1.1) คู่มือมีเนื้อหาแบ่งเป็นตอนนำสู่การปฏิบัติได้ง่าย	4.80	0.40	มากที่สุด
1.2) คู่มือมีกระบวนการที่ชัดเจนนำสู่การปฏิบัติได้ง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3) คู่มือมีรายละเอียดผู้ที่เกี่ยวข้องบทบาทที่ชัดเจนนำสู่การปฏิบัติได้ง่าย	4.80	0.40	มากที่สุด
1.4) คู่มือมีการกำหนดมาตรการที่ชัดเจนนำสู่การปฏิบัติได้ง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
1.5) คู่มือมีตัวชี้วัดที่ชัดเจนนำสู่การปฏิบัติได้ง่าย	4.60	0.80	มากที่สุด
1.6) คู่มือมีแบบตรวจสอบผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดนำสู่การปฏิบัติได้ง่าย	4.80	0.40	มากที่สุด
1.7) มีการระบุปัจจัยความสำเร็จที่ชัดเจนนำสู่การปฏิบัติได้ง่าย	4.80	0.40	มากที่สุด
1.8) คู่มือมีการกำหนดมาตรการ สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องไว้ครบถ้วนนำสู่การปฏิบัติได้ง่าย	4.60	0.80	มากที่สุด
รวม	4.80	0.40	มากที่สุด
2. ด้านความมีประโยชน์			
2.1) คู่มือมีเนื้อหาครบถ้วนเป็นประโยชน์ต่อการบริหาร สถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม	4.60	0.49	มากที่สุด
2.2) คู่มือมีกระบวนการที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน	4.60	0.49	มากที่สุด
2.3) คู่มือมีตัวชี้วัดชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อการประเมินผล	4.20	0.40	มากที่สุด
2.4) คู่มือมีตัวชี้วัดชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร	4.60	0.49	มากที่สุด
2.5) คู่มือมีมาตรการสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องชัดเจนเป็นประโยชน์สำหรับผู้ปฏิบัติ	4.80	0.40	มากที่สุด
รวม	4.56	0.45	มากที่สุด
โดยรวม	4.71	0.42	มากที่สุด

จากตารางที่ 11 ผลการยอมรับคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุขแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม มีองค์ประกอบ 7 ส่วน ได้แก่ นโยบายการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม กระบวนการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม หลักการทฤษฎี กรอบสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม ตัวชี้วัดความสำเร็จ ผู้มีส่วนร่วม และปัจจัยสู่ความสำเร็จ โดยมีกระบวนการดำเนินการ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการวางแผน ขั้นปฏิบัติ ขั้นตรวจสอบ และขั้นสะท้อนผล โดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหารโรงเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ภาศิเครือข่าย และนักเรียน ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมของรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม มีองค์ประกอบ 7 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 นโยบายด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ตอนที่ 2 รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม ตอนที่ 3 ด้านการวางแผน (Planning) ตอนที่ 4 ด้านการปฏิบัติตามแผน (DO) ตอนที่ 5 ด้านการตรวจสอบ (Check) ตอนที่ 6 ด้านการปรับปรุง (Action) และตอนที่ 7 มาตรการสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมของคู่มืออยู่ในระดับมากที่สุด ทศนคติด้านการรับรู้ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุขแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารโรงเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ภาศิเครือข่าย และนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ทศนคติด้านการปฏิบัติตามการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุขแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารโรงเรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ภาศิเครือข่าย และนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุขแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินห้องเรียนสีขาวปลอดภัยและอบายมุขอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้อำนวยการสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ยอมรับคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุขแบบอยู่ในระดับมากที่สุด เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก การสังเคราะห์รูปแบบดำเนินการตามกระบวนการวิจัยอย่างละเอียดทุกขั้นตอน ทั้งการศึกษาริบท แนวทาง และนโยบายภาครัฐในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษา เด็ก และเยาวชน ลงสู่โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดภัยและอบายมุข เป็นแนวทางในการสังเคราะห์รูปแบบ อีกทั้งได้รับคำแนะนำ ช่วยเหลือ จากทั้งผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ส่งผลให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมกับบริบทและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนลงสู่การพัฒนาคู่มือที่เหมาะสม และตอบสนองนโยบายภาครัฐในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษา สอดคล้องกับ โทมัส โอริส, และ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ [8] ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของกองทัพบกตามแนวคิดการบริหารจัดการ พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการคือ กองทัพบกจัดการฝึกอบรมทหารกองประจำการเกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดโดยใช้เครือข่ายไม่มากเท่าที่ควร อีกทั้งกองทัพบกขาดยุทธศาสตร์ของแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพคือ กองทัพบกควรจัดการฝึกอบรมทหารกองประจำการโดยใช้เครือข่ายภายในที่มีอยู่ และกองทัพบกควรกำหนดยุทธศาสตร์ของแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของกองทัพบกตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนที่จัดแบ่งเป็น 5 ด้าน สอดคล้องกับ คำผล สุพร [9] ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า ปัญหาและแนวทางทางการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปาน

กลาง ผลการเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและจำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ สุริยันต์ เสรีเรืองยุทธ [10] ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษากระบวนการบริหารเพื่อป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 พบว่า ผลการศึกษากระบวนการบริหารเพื่อป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบการศึกษาระบบการบริหารเพื่อป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวนตามสถานภาพ พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน และผลการเปรียบเทียบการศึกษาระบบการบริหารเพื่อป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำแนกตามช่วงชั้น พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุขแบบมีส่วนร่วม มีองค์ประกอบ 7 ส่วน กระบวนการหรือขั้นตอนการดำเนินงานอยู่ภายใต้บริบทของโรงเรียนบ้านหนองคูตอนเปื่อย ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก และเป็นพื้นที่สีแดงที่ทางราชการดูแลเป็นพิเศษเป็นสภาพชุมชนที่มีความเสี่ยงในด้านยาเสพติดและอบายมุข หากจะนำผลการวิจัยไปใช้ควรปรับให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ทั้งความร่วมมือ บทบาทหน้าที่ ขั้นตอน และการติดตามผล

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักยุทธศาสตร์และสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2541). *แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558-2562*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- [2] กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *คู่มือการดำเนินงานโครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข พ.ศ.2559*. สำนักส่งเสริมกิจการการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค.
- [3] สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2539). *สรุปการดำเนินการด้านการป้องกันยาเสพติด. เอกสารประกอบการประชุม คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- [4] กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *นโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- [5] ถนัด เดชทรัพย์. (2550). *การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลไทยชนะศึก อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ตามหลักธรรมาธิบาส*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์, อุดรดิตถ์.
- [6] สมบูรณ์ อำพนพนารัตน์. (2542). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันไฟฟ้า*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- [7] จินตนา ศิริวัฒนโชค. (2557). *วงจร PDCA*. สืบค้นจาก http://203.172.179.44/skpp/file.php/1/PDCA/PDCA_mean.doc
- [8] ไตรม โอริส, และวิรัช วิรัชนิการธรรม. (2560). *การบริหารจัดการเพื่อป้องกันยาเสพติดของกองทัพบกตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน*. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 7(3), 102-107.
- [9] คำพล สุพร. (2559). *ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18*. (งานนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- [10] สุริยันต์ เสรีเรืองยุทธ. (2551). *การศึกษาระบบการบริหารเพื่อป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, สุรินทร์.